

11^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΕ-ΟΤΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2007

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ενημέρωση
2. Εγγραφή Συλλόγων
3. Νομιμοποίηση αντιπροσώπων
4. Πορεία αιτημάτων κλάδου

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω συνάδελφοι ότι υπάρχει μια καλή βάση συζήτησης και να έρθουμε επί της ουσίας, δηλαδή πολλές αναλύσεις δε χρειάζονται, κουβεντιάσαμε κι εχθές, έχουμε κουβεντιάσει και όλη αυτή την περίοδο, επισημαίνοντας το εξής:

Ότι είναι μεγάλη ευθύνη απέναντι συνολικά στο συνδικαλιστικό και εργατικό Κίνημα οι κινητοποιήσεις που τέλος πάντων φαίνεται ότι όλοι συνηγορούν αυτή την περίοδο. Διότι με τις κινητοποιήσεις αυτές, ανοίγουμε δυο μεγάλα ζητήματα τα οποία δεν είναι στενά κλαδικά, είναι ουσιαστικά και βασικά και απασχολούν όλους τους εργαζόμενους σήμερα σε μια σκληρή περίοδο που ετοιμάζεται όπως την περιέγραψαν και οι προηγούμενοι ομιλητές.

Η έκβαση της ρύθμισης για τα βαριά και ανθυγιεινά στον κλάδο μας, θα είναι αν θέλετε το πρόκριμα τι μέλλει γενέσθαι με το συνολικότερο ζήτημα του Ασφαλιστικού, των ορίων ηλικίας κτλ. Κατά συνέπεια δεν έχουμε περιθώρια να χάσουμε. Η έκβαση του αποτελέσματος των μισθολογικών διεκδικήσεων για το 2007 σε μια περίοδο τέτοια, νομίζω θα είναι ήττα συνολικά αν καταλήξει κάτω από αδυναμία και δυσκολία δική μας σε μια διαπραγμάτευση για 30 ευρώ.

Κατά συνέπεια θα πρέπει να σκεφτούμε ειλικρινά και σοβαρά το ποια περίοδο, με τι δυνάμεις και με τι όρους μπαίνουμε σε τέτοιες

κινητοποιήσεις. Αν ανησυχούμε και θέλουμε πραγματικά να γίνουν νικηφόροι και αποτελεσματικοί αγώνες. Εάν θέλουμε ο καθένας να καταλογίζει κάτι στον άλλον, τα γνωστά που γίνονται και τα γνωστά που κάνουμε τόσον καιρό, νομίζω δεν έχει νόημα μια τέτοια συζήτηση.

Κατά συνέπεια έχει βάση η σκέψη του συναδέλφου Γιώργου Χαρίση, την οποία θα πρέπει να δούμε σοβαρά ξεκινώντας πρώτα απ' όλα απ' το εξής, διότι ο Σπύρος από τη ΔΑΚΕ ήταν καθαρός, είπε «εμείς ένα, δύο, τρία, τελειώσαμε. Και αν τέλος πάντων είναι και κάτι λιγότερο απ' αυτό θα πούμε έγινε κι ένα βήμα και καθαρίσαμε».

Κατά συνέπεια η συζήτηση μπαίνει στους υπόλοιπους, την ΠΑΣΚΕ, τη ΔΑΣ, την ΑΣΚ και εμάς. Εάν είμαστε σε θέση, με ειλικρίνεια, με μια αν θέλετε ενότητα δράσης και μ' ένα μέτωπο τέτοιο να μπορέσουμε να πάρουμε αυτό το φορτίο. Διότι σας λέω, ο καθένας μπορεί εύκολα να ξεφύγει με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, είτε ανεβάζοντας τον πήχη ή περνώντας από κάτω.

Και νομίζω ότι το μήνυμα και ο δισταγμός εχθές από τη σύσκεψη έβγαζε αυτό, ότι οι συνάδελφοι στον κλάδο περιμένουν μια άλλη αντιμετώπιση από εμάς. Μια άλλη αντιμετώπιση από μας που θα μας βγάλει από, αν θέλετε μια στασιμότητα ενάμισι χρόνο τώρα, και σε μια νέα περίοδο, και μετά τις εκλογές και με όλα τα υπόλοιπα κτλ. Με νέα αρχή, με νέο αριστερό πρόσωπο που λένε οι υποψήφιοι ηγέτες του χώρου σας Θέμη κτλ.

Κατά συνέπεια, η μεγαλύτερη ευθύνη πέφτει σ' εσάς. Διότι ό,τι και να κάνουμε, τέλος πάντων, αν συμμετέχετε εσείς, εξασφαλίζεται η πλειοψηφία σ' ένα πλαίσιο. Αν δε συμμετέχετε εσείς, από κει και πέρα τελειώνουν τα πράγματα. Κατά συνέπεια, ας συγκεκριμενοποιήσουμε πρώτα απ' όλα τα ζητήματα. Υπάρχουν τα βασικά ζητήματα τα μισθολογικά. Δεν κατάλαβα, γιατί να μπούμε πάλι στη ζητιανιά των 100, των 70 κτλ. ευρώ όταν την προηγούμενη περίοδο ένας ολόκληρος κλάδος κι όταν έγινε μαζικά σύνθημα αν θέλετε και προεκλογικά κτλ., κατώτερος εισαγωγικός μισθός τα 1.400 ευρώ;

Μη θαρρείτε ότι είναι κάτι «κουφό» για τον κλάδο μας. Ο κατώτερος εισαγωγικός μισθός με τις προσμετρήσεις και τα επιδόματα

κοντεύει τα 1.200. Δηλαδή μιλάμε για 200 ευρώ. Να μη φαίνεται δηλαδή πολύ βερμπαλιστικό αυτό το πράγμα, το τι σημαίνει.

Κατά συνέπεια, ένα αίτημα το οποίο αν θέλετε είτε στρογγυλοποιείται στα 200 ευρώ είτε λέγεται 1.400 ευρώ, δίνει αν θέλετε μια δυναμική όχι στη διαπραγμάτευση τη δική μας μόνο, αλλά δίνει μια συνέχεια σε μια συνολικότερη δυναμική που πρέπει ν' αναπτύξει το Εργατικό Κίνημα σήμερα, να ζούμε με έναν μισθό αξιοπρεπώς, όταν είναι το όριο της φτώχειας αυτός. Ποιος θα διαφωνήσει; Γιατί να διαφωνήσει η ΠΑΣΚΕ δηλαδή σ' αυτό;

Δεύτερο ζήτημα: Βαριά και ανθυγιεινά: Ποιος διαφωνεί ότι θα πρέπει να μειωθούν τα όρια ηλικίας όταν τα όρια ηλικίας είναι διαμορφωμένα πριν πόσα χρόνια κι όταν η παραγωγική επιστημονική εξέλιξη έχει φτάσει σε τέτοια όρια τα οποία θα μπορούσαν να ζουν οι άνθρωποι με το μισό χρόνο δουλειάς, με διπλάσιους μισθούς. Αυτό λένε οι επιστήμες, αυτό λένε τέλος πάντων οι στατιστικές κτλ. Γιατί εμείς να πάμε με έκπτωση;

Βεβαίως θα είναι ένα βήμα να κατοχυρώσουμε και στο Δημόσιο 58 και 53. Βεβαίως θα είναι ένα βήμα. Αλλά αυτό δε θα πρέπει να μας δημιουργεί αναστολές να μιλήσουμε και για τα 55 και για τα 50 και για 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας. Μας χαλάει δηλαδή; Να μιλήσουμε ανοιχτά αν θέλετε, ν' ανοίξουμε και επιθετικά το δρόμο της συζήτησης του Ασφαλιστικού σήμερα. Και όχι αμυντικά να περισώσουμε οτιδήποτε αν σώζεται. Διότι πολλή άμυνα, μας έχουν ξεσκίσει στα γκολ... Το είπα κι εχθές.

Επιθετικά λοιπόν το ζήτημα του κλάδου, ρύθμιση για τον κλάδο τώρα, με 58-53 και επιθετικά ότι προχωράμε παραπέρα. Μαζί με όλο το Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα για μείωση των ορίων ηλικίας κτλ. Με κατάργηση όχι μόνο του νόμου Ρέππα και του Σιούφα κτλ., τα ξέρετε όλα, δε θέλω να ζυμώσω κανέναν σ' αυτή την αίθουσα.

Κατά συνέπεια δηλαδή θα πρέπει να ξεφύγουμε από τις αναστολές και προσπαθώ να το πω, απευθυνόμενος κυρίως στους συναδέλφους της ΠΑΣΚΕ, φοβούμενοι ως πούμε ένα πλαίσιο που παρουσιάζει η ΔΑΣ ωςάν εξωπραγματικό κτλ. Δεν είναι. Δε σημαίνει ότι τέλος πάντων δε βγαίνει από έναν αγώνα, κάνεις ένα χρόνο απεργία, όταν δεν υλοποιηθεί στο σύνολό του. Αλλά το ότι ανοίγεις και προβάλλεις το δικαίο αυτού του αιτήματος σήμερα, δεν είναι λάθος.

Ας ανοίξουμε λοιπόν τον ορίζοντα και στο πλαίσιο συνάδελφοι. Και στα μισθολογικά και στο ζήτημα των βαρέων. Και στα θεσμικά θα πρέπει να πούμε κάτι: Δεν είναι σωστό στην περίοδο που μιλάμε τώρα, που λένε ότι θα φέρουν μια ρύθμιση για τις Δημοτικές Επιχειρήσεις, να μην επαναφέρουμε τα κλασικά ζητήματα τα οποία τα έχουμε πει. Γιατί δηλαδή φτιάχνοντας ένα νόμο εμείς τον θεωρούμε δεδομένο και αζεπέραστο;

Δείτε: Έγινε ο κώδικας και μας παραμυθιάζανε ότι δεν περνάει απ' τις κοινωφελείς επιχειρήσεις η καθαριότητα. Ξέραμε όμως ότι περνά από τις Ανώνυμες. Δείτε όμως το κόλπο που ανοίξανε σε όλη την Ελλάδα με τις ΔΕΥΑ βάσει μιας παλιότερης ρύθμισης που δεν καταργήθηκε και όλες οι καθαριότητες, και στο νομό Θεσσαλονίκης, ξέρει ο Μηνάς, και στην Κέρκυρα και σε δεκάδες Δήμους, αναθέτουν την καθαριότητα στις ΔΕΥΑ. Κουβέντα δεν είπαμε γι αυτό. Θα φέρει λοιπόν μ' αυτή τη ρύθμιση τώρα κατάργηση αυτής της διάταξης.

Δεύτερο: Γιατί δηλαδή σώνει και καλά το όριο για τη μεταφορά που ήταν μέχρι 31/12/2005 να παραμείνει έτσι ξέροντας τι έχει γίνει από κει και πέρα; Γιατί να μη φτάσει μέχρι σήμερα; Ρύθμιση θα φέρουν. Εμείς δε θέλουμε, παρ' όλο το πώς προσλήφθηκε αυτός ο κόσμος, να τακτοποιηθεί; Γιατί λοιπόν να πούμε όχι; Η γραμμή είναι μέχρι σήμερα κύριοι. Κλείσιμο των επιχειρήσεων και όλο το προσωπικό που με ευθύνη σας πέρασε, να μετατραπεί η σχέση του σε αορίστου χρόνου στους Δήμους.

Γιατί να μην επαναφέρουμε, το επαναφέραμε εν μέρει, υποχρεωτική μεταφορά και όχι στην υπόθεση του κάθε βλαχοδήμαρχου να κάνει τα παιχνίδια του; Και μαζί μ' αυτό, υποχρεωτικοί οι όροι αμοιβής. Σχέσεις εργασίας, συλλογική σύμβαση για όλο τον κόσμο, είτε με τη μορφή που λέει ο Γιώργος, είτε με την επέκταση, αλλά να γίνει θέμα αγώνα τώρα, είναι κρίσιμο για μας. Και οι συμβάσεις έργου.

Ξέρετε ότι το Σωματείο Μισθωτών Μηχανικών κατοχύρωσε τις συμβάσεις έργου που κάνουν εκεί, γιατί αυτοί είναι και Μηχανικοί οι περισσότεροι, να είναι στα όρια των μισθωτών Μηχανικών και όχι στα 500άρικα και τα 600άρικα; Θεωρείτε ότι δε μπορούμε να βάλουμε όρια εμείς μισθολογικά όπως έλεγε παλαιότερα ένας συνάδελφος να τους κάνουμε ακριβούς αυτούς τους συναδέλφους ώστε να στριμωχτούν, να μη μπορούν να προσλαμβάνουν τέτοιο προσωπικό; Αυτά είναι ζητήματα του σήμερα.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Νίκο να σε ρωτήσω κάτι, συγγνώμη που σε διακόπτω: Υπάρχουν συμβάσεις μίσθωσης έργου οι οποίες είναι κάτω απ' το βασικό;

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Βέβαια.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Στην πλειοψηφία, η εικόνα που έχω είναι ότι πέρα απ' αυτούς που είναι οι προνομιούχοι και παίρνουν κάτι χιλιάδες ευρώ παραπάνω, η πλειοψηφία έχω την εντύπωση ότι πάντοτε καθορίζει τις τιμές πάνω...

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι κάτω Θέμη. Γιώργο, το Υπουργείο παίζει κι ένα φιλοπαιχνίδι, λέει ότι δεν εγκρίνει ως πούμε συμβάσεις έργου και παραμύθια της Χαλιμάς... Ένα ζήτημα, χωρίς μεγάλο κόστος έλεγε ο Μηνάς εχθές 17.000 συμβάσεις έργου, κάτι τέτοιο έλεγε.. Ν' απαγορευθεί με νόμο τώρα. Ρύθμιση.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό δε ζητούσαμε στον κώδικα των υπαλλήλων;

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, το ζητάμε, άμα δεις μια σειρά πράγματα ζητάμε. Το ζήτημα είναι το τι παλεύουμε, το τι παλεύουμε και πού το φτάνουμε. Κάθε φορά, ξέρετε, βάζουμε αιτήματα. Αλλά είναι κρίσιμα, κομβικά σημεία αυτά τα πράγματα τα οποία αυτά, το είπα συνάδελφοι κι εχθές, είναι ζητήματα που αν τ' αντιμετωπίσουμε έτσι και ουσιαστικά και με τον τρόπο που τα συζητάμε, μπορούν πραγματικά να δημιουργήσουν νέα δυναμική στον κλάδο που να παρασύρει στη συνέχεια ένας τέτοιος αγώνας μεγάλα κομμάτια των εργαζόμενων σήμερα. Όχι μόνο σ' εμάς, αλλά και γενικότερα.

Μ' αυτή την έννοια κλείνω απ' αυτό που άρχισα: Ότι είναι τεράστιας σημασίας και ευθύνης η κινητοποίηση η δική μας προς το καλό ή και προς το κακό. Γι αυτό θα πρέπει με μεγάλη ωριμότητα και ψυχραιμία να καθίσουμε να συζητήσουμε με ποια ζητήματα, πότε και πώς πάμε.

Ν. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Γύρω από τα Γιάννενα, διότι πολλά ακούγονται σε διάφορους Δήμους και δε θέλω να μπω σ' αυτή την ιστορία, ο κόσμος εκεί ξέρει το τι γίνεται και τ' αντιμετωπίζει. Επί της ουσίας: Δε μπορεί να γίνονται εκλογές στα σωματεία με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Όταν υπάρχει καταστατικό που μας αρέσει ή δε μας αρέσει, θα τηρούνται απ' όλους οι όροι και δε θα πηγαίνουμε όπως μας βολεύει κάθε φορά.

Γι αυτό κι εμείς για παράδειγμα στο Σωματείο, παρ' όλο που ο Γιάννης που είναι κι εδώ έχει διαφορετική αντίληψη, συμφωνήσαμε ότι ακόμα

και οι εργαζόμενοι αορίστου χρόνου που ήταν στη Δημοτική Επιχείρηση και είχαν ψηφίσει στην Ομοσπονδία Οικοδόμων, δεν ψήφισαν για Ομοσπονδία. Οι εργαζόμενοι που ήταν ορισμένου χρόνου, δεν ψήφισαν για Ομοσπονδία. Θέλουμε δε θέλουμε, ανεξάρτητα τι ψηφίζουν.

Διότι έτσι συνάδελφοι, έχουμε αλλοιώσεις των αποτελεσμάτων και είναι διαφορετικό ζήτημα να έχεις μια θέση πολιτική που να λες και με ποιους όρους θα συμμετέχουν, με ισότιμους όρους θα συμμετέχουν με ισότιμους όρους όλοι στα Σωματεία, και διαφορετικά κατά βούληση εκεί που έχεις την πλειοψηφία ή εκεί που έχεις και το Δήμαρχο μπάρμπα, να κάνει μαζικά προσλήψεις και να τους βάλει για 3-4 μήνες να καθορίζουν τις πλειοψηφίες των οργάνων.

Αυτή είναι θέση αρχής. Κατά συνέπεια λοιπόν, εκεί που παραβιάζονται οι αρχές θα πρέπει να παρεμβαίνουμε όλοι κι έχουμε ευθύνη. Για να παίζεται το παιχνίδι με ίσους όρους.

N. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, εγώ έκανα μια έκκληση για συζήτηση από την αρχή. Απ' ό,τι φαίνεται, και περίμενα στο κλείσιμό του και ο Θέμης να τοποθετηθεί, εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι με μια λογική που έβαλε ο συνάδελφος ο Βασίλης Πολυμερόπουλος, το περιεχόμενο και τις απεργίες. Νομίζω ήταν σαφής, καθαρή και 30 ευρώ αυτή τη ρύθμιση, και υπογραφή της σύμβασης των αορίστου, που θεωρείται αυτονόητο στα πλαίσια της πολιτικής.

Τέτοια απεργία δε μπορώ να πείσω ούτε τον εαυτό μου να κάνει. καθαρά πράγματα. Και κατά συνέπεια η θέση μας είναι αρνητική. Εάν θέλετε να συζητήσουμε σοβαρά σ' ένα πλαίσιο έτσι όπως περιγράφηκε και προσεγγίστηκε από διάφορους εδώ πέρα και θεωρείται ότι έχουμε τη δυνατότητα να το κάνουμε στις ημερομηνίες που πρότεινε ο Θέμης, δεν έχουμε αντίρρηση. Εάν όχι, νομίζω αυτοί που εκτιμούν ότι πάνε γι αυτά, ας πάρουν την απόφαση και ας πάνε γι αυτά.